

heder til at blive en modpart, og det mener jeg faktisk er det mest ulykkelige der kunne ske – af hensyn til den ganske almindelige skatteydere retssikkerhed.

Jeg mener, det er utrolig vigtigt, at man i princippet kan få prøvet sin sag ved hjælp af et frimærke, og jo ikke mindre, når der er 275 kommunale skatteforvaltninger, hvor der er en risiko for, at der udvikler sig forskellig praksis, fordi der måske er forskellige opfattelser rundt omkring, at der så er en landsdækkende administrativ klageinstans som Landsskatteretten, hvor man har en sikkerhed for, at sagerne behandles ens, uanset om de kommer fra den ene eller den anden eller den tredje del af landet. Det synes jeg er meget vigtigt at få med.

Og når fru Pernille Sams fremstiller det, som om det er sådan, at hvis vi nu alle sammen stemte ja til det forslag, vi behandler her, så havde vi løst problemet, er det jo en meget enkel måde at sige det på.

For det første er det et beslutningsforslag, der ikke flytter så meget som et komma, hvorefter regeringen så skulle lave et lovforslag, som efter min opfattelse ikke bare kan bygge på det grundlag. Og for det andet kan jeg ikke forstå, at fru Pernille Sams og de øvrige forslagsstillere overhovedet ikke har gjort sig nogen overvejelser om, at de tillægger den administrative klagemyndighed, som man klager til, retten til og ansvaret for at tage stilling til, hvor meget omkostningsdækning man nu har behov for for at kunne klage til den administrative klagemyndighed, og der i øvrigt ikke er nogen steder, hvor man, hvis man er utilfreds, kan gå hen og få det efterprøvet.

Jeg tror ikke, fru Pernille Sams og Det Konservative Folkeparti og Venstre, når de tænker det igennem, selv vil mene, at det er et ordentligt grundlag. Jeg synes, det er helt fair, at man som oppositionsparti sætter debatten med et forslag af denne karakter – det er bestemt ikke en kritik af det – men at fremstille det, som om vi så har grundlaget her, er ikke sagligt.

Og da vi jo allesammen på den ene side er optaget af den enkelte borgers retssikkerhed og på den anden side er optaget af, at det, vi laver lovgivningsmæssigt, er ordentligt, så synes jeg, jeg kan tillade mig at glæde mig over den debat, vi har haft her i dag, og at reaktionen fra det andet forslagspartis ordfører, fru Mariann Fischer Boel, har været: Lad os nu give os selv lov til at få et ordentligt grundlag at vurdere det

her på, så vi kan træffe beslutningen på et veloplyst grundlag og med et sagligt indhold.

Så jeg vil i hvert fald for mit eget vedkommende sige tak for en god reaktion på mit svar. Og da vi jo dybest set har meget sammenfaldende interesser, vil jeg opfordre til, at vi i fællesskab prøver at finde en løsning på det her, som vi allesammen kan stå bag, også for at vi ikke skal have debatten i hver eneste folketingssamling fremover.

Pernille Sams (KF):

Jeg synes nu, det er skatteministeren, der har et problem med, hvad det er for en virkelighed, han forholder sig til. For jeg er fuldstændig bekendt med, at vores administrative skattemyndigheder skal oplyse sagerne korrekt og objektivt, og jeg synes, det er meget vigtigt, at de har den pligt, så de ikke er en modpart mod skatteyderne. Men ikke desto mindre må man jo se det her forslag sådan, at det netop drejer sig om de sager, hvor det har vist sig, at skattemyndigheden ikke har behandlet sagen korrekt, altså hvor det ikke er lykkedes at få den første forudsætning til at være tilstrækkelig.

For jeg er fuldstændig enig i den forudsætning, at det er fantastisk vigtigt, at myndighederne har den opfattelse, at de skal varetage begge parter interesser og finde frem til den korrekte objektive fremstilling af sagen, før de træffer en beslutning. Men her er det jo ikke lykkedes, her er den lille skatteyder blevet trykket af myndigheden, her har myndighederne påført en skatteyder, en borger, ekstra omkostninger, og det er kun i de sager, vi går ind. Og jeg kan også høre, at skatteministeren er rimelig positiv, og det er jeg glad for.

Nu forsøger skatteministeren så at sige, at det her ikke er noget godt grundlag at gøre det på. Men det er et helt udmærket og principielt korrekt grundlag, vi har lagt frem, men vi har valgt ikke at gøre det i et lovforslag, netop fordi det ikke er et fuldstændigt grundlag. For hvis det havde været et fuldstændigt detaljeret grundlag, havde vi gjort det i lovforslagsform, men vi har valgt at gøre det som beslutningsforslag, netop fordi det er et principielt rigtigt grundlag.

Det er også det, Folketingets partier her har givet os ret i, og som skatteministeren i virkeligheden også til dels har gjort. Men nu vil han altså gerne have det fuldstændige grundlag, inden vi går videre, og det skal man jo under alle omstændigheder have, når man laver et lovforslag. Men det principielle i forslaget mener vi